

উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ আটাইকেইখন ৰাজ্যতে এবিধ বহুলভাৱে উৎপাদিত আৰু অতি জনপ্ৰিয় শস্য হৈছে কেপচিকাম। এই অঞ্চলৰ বহুতো খেতিয়ক আৰু জনজাতীয় লোকে এই খেতিৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰি কেৱল জীৱন-যাপন কৰাই নহয়, তেওঁলোকৰ জীৱনৰ মান উন্নত কৰিবলৈকো সক্ষম হৈছে। ধান খেতি চপোৱাৰ পিছত সেইখন পথাৰতে এইবিধ শস্যৰ বাণিজ্যিক ভিত্তিত খেতি কৰা হয়। বিভিন্ন পুষ্টিৰে সমৃদ্ধ এইবিধ শস্যই স্বাদ, বৰণ, ভিটামিন চিৰ সমাহাৰ ঘটাই সমগ্ৰ বিশ্বৰ খাদ্য শিল্পক এক অনন্য মাত্ৰা প্ৰদান কৰিছে।

মাটি আৰু জলবায়ু :

কেপচিকাম এবিধ জাৰকালি হোৱা শস্য। বালিচহীয়া আৰু মাটিৰ স্বাভাৱিক গুণেৰে সমৃদ্ধ মাটি এই খেতিৰ বাবে উপযুক্ত। ফুল ফুলাৰ সময়ত বা ফচল ধৰা সময়ত মাত্ৰাধিক বৰষুণ এই খেতিয়ে সহ্য কৰিব নোৱাৰে। অসমৰ মাটি আৰু জলবায়ু এইবিধ খেতিৰ বাবে অতি উত্তম।

বীজ সিঁচা সময় :

নৱেম্বৰ আৰু ডিচেম্বৰ মাহত এই শস্যৰ বীজ সিঁচা হয়।

ইয়াৰ প্ৰকাৰ/জাত :

নিম্নলিখিত জাত বা প্ৰকাৰ কেইবিধৰ খেতিৰ বাবে এই অঞ্চলৰ মাটি তথা জলবায়ু বিশেষভাৱে উপযুক্ত হয় থলুৱা (অপেন পলিনেটেড ভেৰাইটিজ) : কেলিফ'ৰ্নিয়া ৱানডাৰ, হাংগেৰিয়াণ ৱাল্ল, টি.এম.আৰ (লং)। এলিফেণ্ট ট্ৰাঙ্ক, আৰকা মোহিনী, আৰকা গৌৰভ, চিলেকচন ১৬

বীজৰ পৰিমাণ :

প্ৰতি হেক্টৰ মাটিৰ বাবে ৬০০-৭০০ গ্ৰাম বীজৰ প্ৰয়োজন হয়। প্ৰতি ১০ বৰ্গ মিটাৰ মাটিত ৩-৪ গ্ৰাম বীজ সিঁচা উচিত।

পুলিবাৰীৰ প্ৰতিপালন :

বীজ প্ৰতিপালনৰ বাবে মাটিৰ পৰা ১৫ ছেণ্টিমিটাৰ ওখ বেৰা বা চাপ প্ৰস্তুত কৰা হয়। এই চাপবোৰ বহলে ১ মিটাৰ হোৱা বাঞ্ছনীয়। দৈৰ্ঘ্য প্ৰয়োজন মতে বা মাটিৰ পৰিমাণ অনুসৰি কৰিব পাৰে (সাধাৰণতে ৫ মিঃ দিয়া হয়) এই চাপবোৰ প্ৰস্তুত কৰিবলৈ মাটিখিনি ভালদৰে চহাই লৈ তাত ৪ কিলোগ্ৰাম ইউৰিয়া আৰু পচন সাৰ প্ৰতিবৰ্গ মিঃ ৪ কিঃ গ্ৰামকৈ প্ৰয়োগ কৰি ভালদৰে মিহলি কৰি মাটিখিনি সমান কৰিব লাগে। বীজ সিঁচাৰ আগতে মাটিৰ সেমেকাভাৱ আঁতৰ কৰিবলৈ তাত Dithane এম ৪৫ প্ৰতিবৰ্গ মিঃ ঠাইত ৩ কিঃ গ্ৰাম মিহলাব লাগে। ৫ ছেণ্টিমিটাৰ ব্যৱধানৰ অন্তৰে শাৰী শাৰীকৈ ১-২ ছেণ্টিমিটাৰ দৈৰ্ঘ্য পচন সাৰ, বালি আৰু মাটি মিহলি কৰি ঢাকি দিব লাগে। অপ্ৰয়োজনীয় বনবোৰ নিয়ন্ত্ৰণৰ বাবে Sevin পাউদাৰ ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। বীজ সিঁচাৰ পিছত ধানখেৰ দি কিছুদিন ঢাকি ৰখাৰ প্ৰয়োজন, কিন্তু গজালি ওলোৱাৰ পিছত সেইবোৰ আঁতৰাই পেলাব লাগে। গজালি ওলোৱাৰ পিছত গোটেই নাৰ্ছাৰী বেডসমূহক পলিথিনেৰে ২-৩ ফুট উচ্চতা ৰাখি ঢাকি দিব লাগে।

পথাৰখন কিদৰে প্ৰস্তুত কৰিব :

পাৱাৰ টিলাৰ বা কোবেৰে মাটিখিনি ভালদৰে চাহ কৰি ১ মিটাৰ বহল ৫ মিটাৰ দীঘল আৰু ৩০ ছেণ্টিমিটাৰ উচ্চতা ৰাখি বেডসমূহ কৰি ল'ব লাগে।

বোৱণ প্ৰক্ৰিয়া :

বীজ সিঁচাৰ ৩৫-৪০ দিনৰ ভিতৰত পুলিবোৰ ১০-১৫ ছেণ্টিমিটাৰ ওখ আৰু ৪-৫ খিলা পাত ওলায় আৰু তেতিয়াই দুটা শাৰীৰ মাজত ৩০-৪৫ ছেণ্টিমিটাৰ ব্যৱধান ৰাখি পুলিবোৰ পথাৰলৈ নি ৰোপণ কৰিব লাগে। হাইব্ৰীড জাতৰ ব্যৱধান ৪৫-৬০ ছেণ্টিমিটাৰ হ'ব লাগে। পুলি আবেলিৰ ভাগত উঠাই নি ৰুব লাগে আৰু লগে লগে পানী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। বজাৰত কেপচিকামৰ চাহিদা পূৰ্ণ হোৱা বাবে অৱতৰতো ইয়াৰ খেতি কৰা হয়। শীতকাল আৰু গ্ৰীষ্মকালত বতৰৰ প্ৰতিকূল প্ৰভাৱৰ পৰা পুলিবোৰ ৰক্ষা কৰিবলৈ পলিহাউচৰ ভিতৰত ইয়াৰ খেতি কৰা হয়।

সাৰ প্ৰয়োগ :

পচন সাৰ ১৫-২০ টন প্ৰতি হেক্টৰ মাটিৰ লগত মিহলাই মাটিখিনি উপযুক্ত কৰি লোৱা হয়। অ'পেন পলিনেটেড জাত বিধৰ বাবে NPK ১০০-৮০-৬০ কিঃগ্ৰাম প্ৰতি হেঃ প্ৰয়োগ কৰা হয় আৰু হাইব্ৰীড জাতৰ বাবে ইয়াৰ পৰিমাণ হয় ১৫০-১০০-১০০০ কিঃগ্ৰাম। প্ৰতি হেক্টৰ পুলি বোৱাৰ আগতে সমুদায় ফচফৰাচ আৰু পটাছৰ লগত আধা পৰিমাণ নাইট্ৰজেন মিহলাই প্ৰয়োগ কৰিব লাগে। বাকী আধা পৰিমাণৰ নাইট্ৰজেনখিনি দুবাৰত, এবাৰ ৩০ দিনৰ পিছত আৰু দ্বিতীয়বাৰ ৫০-৬০ দিনৰ পিছত দিব লাগে। দুই বা তিনিবাৰ গছবোৰৰ গুৰি চিকুণাই দিব লাগে আৰু যাতে গছবোৰ ভালদৰে বাঢ়িব পাৰে তাৰ বাবে গুৰি মাটি কোমলকৈ ৰাখিব লাগে।

বেমাৰৰ প্ৰতিৰোধ / শস্য ৰক্ষা :

Anthraxnose বা fruit rot বেমাৰ ফল পকাৰ সময়ত সাধাৰণতে দেখা দিয়ে। ঘূৰণীয়া ক'লা দাগ পৰা প্ৰতিৰোধৰ বাবে ডায়থেন এম ৪৫ প্ৰতিলিটাৰ পানীত ২ গ্ৰামকৈ বা Bordeaux মিশ্ৰণ কৰি দুই বা তিনিবাৰ স্প্ৰে' কৰিব লাগে। Copper oxychloride@1g/ltr. পানীৰ লগত মিহলাই ৮-১০ দিনৰ মূৰে মূৰে দিলেও ভাল ফল পোৱা যায়। Aphids and Thrips পোকে গছৰ কুমলীয়া পাত আৰু ফুলবোৰ খাই গছৰ ক্ষতি কৰে। ডায়থেন এম-৪৫ প্ৰতিলিটাৰত ১ মিঃলিঃ বা Monocrotopphos 1Ml/ltr পানীত মিহলি কৰি ৮-১০ দিনৰ মূৰে মূৰে স্প্ৰে' কৰিব লাগে।

উৎপাদন :

পূৰ্ণ অৱস্থাত ফুলবোৰ সংগ্ৰহ কৰা হয়। অ'পেন পলিনেটেড জাতৰ বাবে উৎপাদনৰ হাৰ ১০০-১৫০ কিঃ প্ৰতি হেক্টৰ আৰু হাইব্ৰীড জাতৰ বাবে ৩০০ কিঃ প্ৰতি হেক্টৰত।

উদ্যান শস্য আৰু খাদ্য সংসাধন সঞ্চালকালৰ
দ্বাৰা প্ৰকাশিত
খানাপাৰা, গুৱাহাটী-২২

কেপচিকাম

Capsicum

কৃষি পদ্ধতি

